

Když práci nedá nám fabrika...

Insemináční stanice

Na konci města,
co končí ulice
před dětmi táta skrývá svůj žal
zapadlá cesta,
chladná je světnice.
nemá co dětem do úst by dal.

On ví je k žití je třeba
i kousek tvrdýho chleba.
Libá své dětičky,
stíral jim slzičky
a dobrou noc jim přál.

R
Dětičky děte už spát, tatíček musí jít hrát,
když práci nedá nám fabrika
uživí nás harmonika.
Dětičky děte už spát, nechte si o štěstí zdát.
Snad ráno přijde váš tatíček
a přinese na chlebiček.

Hospoda zpívá smutně i vesele
bolí však tátu, jeho srdce.
Slzičku skrývá na groš když nesměle
natahuje svoje ruce.

Uprostřed hluku a křiku
vezme v klín svou harmoniku.
Srdce všech roztaje
když tiše zahraje
vzpomínku na děti své.

R
Dětičky děte už spát, tatíček musí jít hrát,
v hospodě čekají lidičky
na moje smutné písničky.
Dětičky děte už spát, nechte si o štěstí zdát.
Snad ráno přijde váš tatíček
a přinese na chlebiček.

Dětičky děte už spát, tatíček musí jít hrát,
když práci nedá nám fabrika
uživí nás harmonika.
Dětičky děte už spát, nechte si o štěstí zdát.
Snad ráno přijde váš tatíček
a přinese na chlebiček.